

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Pri[m]a est excellentia passiue dilectio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. de scō ioāne euāg. Fo. CLVII

perī. Quo dico obdormiūt in dñō. Glo
sa. Pulcre dictū est: obdormiūt, et nō mor
tu'ē, q̄ obdormit sacrificiūs dilectionis et ob/
dormiūt in spe resurrectiōis. hec glo. Pa/
ret itaq; scđa excellētia plenitudois gratie
in Stephanō.

Tertia est excellētia declaratiue eui
dente in miracloꝝ oportē. Und
postꝝ dictū est Act. vij. Stephanus
nus plor̄ graꝝ et fortitudine, subiugit, faci/
ebat, pdigiaꝝ et signa magna in p̄lo. Post
mortē etiā muleꝝ claruit miraculū: q̄ pluri
ma sunt mltū auctētia ab egregio doctoꝝ
re Augustino in suo libro de ciuii dei scribi
pr̄. Opatus est aut̄ miracula super omnia
creatūrā genera.

Primo sup̄ creaturas mere corpales
Secondo sup̄ creaturas mere spūales
Tertio sup̄ creaturas partim corpales
et partim spūales.

Primo super creaturas me
re corpales: pura sup̄ elemēta. Nā i ei' trās
latōe a hierusalē in cōstātinopolim/igne
quē demones excitauerant in eos reorūt
et repelit. De marī sedauit. Et in eius iniū
tione terra tremuit: et q̄ sterilis an fuerat se
cūda fuit: et aer pluviā ostiauit. vñd legen.

Secundo super creaturas
mere spūales: pura sup̄ demōes. Lū enī fi
lia theodosij impatoris a demone eēt ob/
fessa: demō in ea clamabat di. Nisi stephanus
romā veniat nō exibo. Lūq; romā al
lāu fuisse corp' bñi stephanus fuit puella il
la mox a demono liberata.

Tertio sup̄ creaturas hu
manas q̄ p̄tū sunt corpales et p̄tū spūa
les: infirmos curādo: ecos illuminādo: et
mortuos suscitādo. Ser ei mortuos susci/
tauit. Frat̄e et sororē a mēbroꝝ cōcussiōe
sanuit: et lex infirmos avarijs iurmitibꝝ
liberauit: ut narrat Aug. xxij. d. ciuii. dei. vi
deibi. Ubi etiā d. berni stephanus innūer
toruſasse miraculū. Ibi etiā narrat q̄ flo/
res sup̄ altare bñi stephani positi et inde ali/
lati et lug infirmos applicati mirabilē sa/
mitate op̄ans. Unū homī floribꝝ sup̄ oculos
ciuicū ceciliuerū posite; ip̄a continuo lumen
recepit. Pāni etiā de altari ei' sup̄tū et sup̄
egros positi/ mltū extiterunt in medellā. Ubi

de hec oia vbi s. His itaq; miraculis de/
clarat euīdēter plenitudo grē q̄ fuit i bea/
to stephano. Huc ḡ glosuz stephanū hui
militē rogem⁹ et aduocat⁹ fiaꝝ, p nob⁹ qđ
dñm. Si em̄ sic humiliter et charitatue vt
dictum est, p int̄m̄ orauit: firmat. Neden/
dū est qm̄ libētissime, p devotis suis int̄ce
der. Orem⁹ igitur vt eius meritis et p̄cibꝝ
grām nobis largiaꝝ dñs quis digni efficia
inur gloriaꝝ illam quā vidit Stephanus
penitit cor̄emplari. Amen.

Debtō Joanne euāgelista Sermo.

Hic aut̄ quid

Io. xl. Bti petri vba sūt ista
ad ch̄m loqntis de ioāne. Lū
ei dñs ip̄olus; petro pastorale officiūt re
gimen ecclie et ei suū martyriū pditiss; dñs
xit ipsi petro. Teq̄re me, s. gerendo vices
meas in duobꝝ pdictis. Et quersus petr⁹
vidit illū discipulū quē diligebat iesus se/
quentē q̄z cept̄ ire post ch̄m sic et petr⁹.
Et cū huc vidisset petr⁹ desideras eū h̄c
sociū in p̄lationis officio et martyrio dicit
Dñe. Hic aut̄ qd; q. d. Nunqđ uō adiuu
ḡ eū in shib; p̄sociō. Petrus aut̄ damian⁹
in ser. q̄ ad pdicā interrogationē r̄ndēs
sic dicit. Hic est quē redemptor nr ad de/
clarandā sue diuinitatē essentia q̄ qdā or/
ganū fec̄ atq; vñ h̄supplerat qđ ad t̄ps ip̄e
dñs dispensatiue suppresserat vicariū vere
līq; vt cū hoies tāq; p̄mo latrētes firmio
ra tā invia veritatis vestigia fixissent: eos
ad cognoscendā diuine essentie celitridinē
pmoueret. Hec ille. Possimus aut̄ dicere
q̄ vba p̄assumpta q̄runt de brō ioāne tā
q̄ de singlari et adm̄ rabiliviro. Horat̄ em̄
singularitas in h̄, p̄nomine demonstratiuo
bie: et admirat̄ in q̄stiuo qđ. In illis ita
q̄ vbi designat̄ singularis atq; admirab/
ilis excellētia br̄issimi ioānis. Possit ac
de br̄issimo ioāne declarari tres p̄cipue ac
q̄ singulares excellentie.

Prima est excellētia passiue dilectionis.
Secondā est excellētia charitatue affecti
Tertia est excellētia declaratiue (omis
ue manifestationis).

Prima igit̄ est excellētia passiue di
lectionis q̄ vice fuit a ch̄m sp̄eal
ter dilectus. Sp̄ealiter em̄ d̄r d̄sc̄i

V V S

Ser. de sc̄to Joanne

pus ille quē diligebat iesus. ut p̄t̄. Ioh. xiiij. et Ioh. vi. Aug. Seipm̄ dixit discipulū quē diligebat iesus: q̄ ipm̄ p̄ ceteris familiaribus diligebat. Et ecclia cantat. Hic est ioānes q̄ priuilegio amoris p̄cipui p̄ ceteris. ad dno meruit honorari. Et h̄ sumis ex dict̄ Bede. Etsi dicas: qm̄ ch̄stus Ioh. vi. dixit Petru. Simo ioānis diligis me pl̄bis; Et petr̄ ait. Tu scis dne q̄ m̄o re. Ch̄is aut̄ magis diligit eos q̄ eū maḡ diligūt̄. Proverb. vni. Ego diligētes me diligō. Ch̄is maḡ petrū q̄ ioāne dilexit. Qd̄ etiā ex h̄ p̄firmari videb̄ q̄ petr̄ comisit eccliam suā gubernandā: p̄ q̄ d̄ celis descendit arq̄ moī volunt. Pro repositione Horādū q̄ diligēt̄ sive apnare n̄bil aliud est q̄ velle bonū alicui: vt dicit Tho. i. p̄c. sum. q. xx. ar. ii. Et ibidē ar. iiiij. Maḡ diligere est māl̄ bonū velle. Sic ergo dicunt aliq̄ (vt ibidē recitat thomas) Incertū ē q̄s boz pl̄ eb̄im diligēt̄ amore charitatis. et similē quē ch̄is plus diligēt̄ i ordine ad maioriē ecclie vite gl̄iam. Sed ch̄is dicit petrū plus diligēt̄ q̄ntū ad qn̄ dō p̄mititudinē vel feruorē. Unū et ei cōmissa est cura ecclie: ad quā maḡ erat p̄m̄ p̄titudō necessaria. Joānes p̄o plus q̄d̄. Et q̄ntū ad qdā familiaritatē indicia q̄ et ch̄is magis demonstrabat. Hec Tho. Nec est discendū q̄ ch̄is eccliam suā sic p̄tro cōmēdauerit q̄ n̄ ioāni. Quid em̄ alio est ecclia q̄ cōvocatio fidelū. Tpe at p̄fessionis ch̄i fides ch̄i in sola p̄ḡne gloriose illesa p̄m̄asit. Unū ipsa sola fuit tunc sancta m̄ ecclia et b̄o Joāni cōmedata: ut postea dicem̄. Unū et ipi ioāni rānḡ ei cui speciāl̄ cōmissa erat ecclia reuelata fuerūt ea q̄ futura erant in ecclia ch̄i: cū eff̄ exul in insula patmos ybi apocalypsim sc̄p̄it. Dicam̄ iḡe iuxta p̄ba. cōangelica q̄ eb̄i s̄tus p̄e ceteris familiarib̄ diligēt̄ b̄m̄ Ioh. am̄. Et hoc p̄cipue tripli rōne.

Prima est rō amplioris germanitatis.
Secunda est rō tenerioris etatis.
Tertia est rō sanctioris reginitatis.

Prima est ratio amplioris germanitatis. Erat em̄ Joānes ipi dno germanus ex eadē stirpe nā. vice de stirpe regis David. Sicut em̄ colligi pot̄ ex dict̄ sanctor̄ patr̄. Joachim accepit An-

nam in uxore p̄t̄ ex qua gennit Barāma tr̄ dñi que desponsata fuit Joseph. Dñi tuo aut̄ iōachim: anna virū. Cui habuit. cleop̄a fratr̄ iōseph. ex quo alterā filia genuit. quā t̄ vocavit maria. Hec ē maria cleop̄a q̄ ex alpheo viro suo q̄tu: filios genuit. s. Jacobū minorē. Iōseph iū stū q̄ t̄ Barabas vocabat: Simone: et Iaddēn. Dñr̄ tuus aut̄ cleop̄a accept̄ Anna tertiu virū noī salomei ex quo etiā habuit tertią filiā quam t̄ maria nomiuit. Hec ēt̄ Maria salom̄ q̄ ex Iōbedeo viro suo duos filios genuit. s. Jacobū maiorē t̄ Joāne euāgelistā. Erat aut̄ iōanne soror Emeria: de qua nata est Helis abet mater ioānis baptiste. Uide qm̄ hec sc̄tā p̄genies. Habuit itaq̄ Joānes euāgelista autiā sc̄tā: matr̄ sc̄tā: duas amitas sanctas: fratr̄ sanctus: sex consanguineos sanctos: quo ū vn̄ est ipse dñs sc̄tā sc̄tō. Ps. Hec ē generatio q̄renū dñm. Paret itaq̄ germanitas ioānis ad eb̄im. Sed vt videat qm̄ maior est Joānis ad dñm germanitas q̄ alioz consanguineoz eius. s. Fran. de maro. colliḡt̄ hec venias vice q̄ Joānes euāgelistā: triplicem habuit germanitatē ad eb̄im. Nā mater ch̄i sola tātā habebat germanitatē ad filium q̄ntam habet pater t̄ mater in alijs: eo q̄ ex ea filius accepit totā corpālē substantiā in qua germanitas radicat. Ideo tātū ipsi dno germanus erat beatus. Joānes ex parte soli⁹ matr̄ q̄ntū si ch̄is ei germanus fuisset ex vtro q̄ parēt̄. Et illa ergo parte duas habuit germanitates. Tertiā aut̄ germanitatē habuit fratre verbi dñi qd̄ est opatiū ei⁹ qd̄ p̄fert. Nā dñs i era dixit marie de ioāne. Dulier ecce filius tuus. Et Joāni d̄ maria. Ecce mater tua. Ideo sicut dicit Petr̄. damia in ser. b̄u⁹ diei. Qm̄ a p̄itate marie dicit̄ est filius: qd̄am speciali gratia frater est salvatoris. Hec Petrus. Et fm̄ Fran. ita ver⁹. Dñri fili⁹ factus est Joānes ac̄ ipsa cum in utero p̄prio baubulasset q̄ntum ad ventates relationis filialis.

Secunda est ratio tenerioris etatis. Joānes em̄ in etate tenera p̄ferto mūdo secur⁹ ē dñm. Erat em̄ adolescē quādo a dño vocat̄ est. Illud aut̄ est dñs

gratissimum q̄ a iuuentute incipiat aliquid eternire. Ideo dicebat ch̄r̄s Barth̄s p̄x Sicut parvulus venire ad me. Propt̄ qd̄ dicit ap̄c̄t̄ Eccl̄s. xij. Demetio creatus tuus cui diebo iuuētūs tue tē. Et Th̄e. ij. Boni erit viro q̄ postauerit iungū ab adolescentia sua. Hec ibi. Sed o mirabilis abuso t dōlēda cecitas. Volunt multi in adolescentia seq̄ nō ch̄m: sed mundū: carnē: diabolū a q̄b decipiunt. Qd̄ figura/ tu est n̄ Reg. xv. vbi d̄z q̄ absalon q̄ blan/ dīmēta decepit p̄lm̄. q̄ ibidē d̄z q̄ vni/ versus populus leucus est absalon d̄ in/ pugnandū David patrē suū. Absalon pa/ tri amaricatio interpr̄t̄. Per hunc igf̄ intelligit mūdus: caro: diabolus: quibus amaric pater celestis: et quo p̄ blā dīmē/ tis t tentatiōib⁹ multi decipiunt q̄ sequen/ tes mūdū: carnē: t diabolū: impugnat pa/ trem celestē: cūs p̄cepta infringentes. Au/ mer. xv. Unia que q̄ supbiam aliquid cōmi/ serit: qm̄ aduersus dñm rebellis fuit per/ ibit de populo suo. Hec ibi.

Tertia ē ratio sanctioris virginitalis. Placēt quippe deo qui in ma/ trinio regulate iūūt. sed multo magis qui continetia seruat. Sup oēs aut̄ grati/ deo sunt illi qui mente t corpe virginitatē amplectunt. Nam sicut d̄ Hierony. ad sacras virgines de p̄tinētia signali. Grā/ deē t imortale t pene ultra naturā corpor/ rea supare luxuriam et concupiscentiā flam/ mā adolescentia fauilib⁹ estuantē omni vir/ tute restringere. Hec ille. Virgines etiam specialiter dicunt sequi ch̄m p̄pter specia/ lem conformitatē ad ipm̄. Apoc. xiiij. Vir/ gines em̄ sunt t sequunt agnū t̄c. Q, aut̄ bñs Joānes virgo fuerit: testaf̄ eccl̄s. Testaf̄ t Hieron. in p̄logo sup̄ Joan. di. Hic est Joānes euāgelista q̄ virgo a deo est electus: quē de m̄prijs volente nubere vocant dñs. Hec ille. Ideo specialiter a christo fuit dilectus. Beda in homel. ho. Diligebat aut̄ ius nō except̄: ceter̄ sūn/ gulariter lōus: sed p̄ ceter̄ q̄s diligebat fa/ miliari? vnu quem specialis p̄gartua ca/ stis ampliori dilectionē fecerat dignum. Hec ille. Est aut̄ cetero p̄ ap̄lon̄ aliq̄ vir/ gines fuerint: iste tñ p̄ ceteris dilectus vñ/ rōne virginitatis. quia p̄ pacet per Hie/ san? q̄ip̄ alicui? i. qd̄ ab eo p̄ ceteris reb̄

ro. in p̄logo sup̄ Joan. Iste est specialiter virgo electa a dno: cuius etiā virginitas sa/ cramento m̄rimoniū cōsecrata fuit quēad/ modū t virginitas matris dñi. Unde h̄c inter ceteros virginis virginum maritū dei in/ virginitate simillim⁹ fuit. Pater itaq; p̄t/ ma excellentia q̄ est excellētia passione dilec/ tionis qua vñc p̄ ceteris a ch̄o diligebat p̄ter supradicatas rōnes.

Seunda est excellentia charitatis/ tua affictiois qua vñc singularitē t/ mirabilis afficiebatā ad deum q̄ ad p̄mū. Aug. Ubi est charitas qd̄ est qd̄ possit obesse. Ubi nō est charitas qd̄ est qd̄ p̄dē possit. Hec ille. Apparuit ēt in b̄q; Joāne mirabilis t ferues chantas ad ch̄m propter tria.

Primo p̄ter excellentiam spiritualē de/ Secundo p̄ter excellētia (notioris totalis expositionis).

Certius p̄ter excellentiā fraternalis dilectionis.

Irrimo propter excellētia sp̄ialis deuotiois. Erat em̄ tota mēt/ sue deuotio t tota cordis intentio ad ch̄m Proverb. xxiij. Prebe fili mi co tuū mibi Sic em̄ implef̄ illō Deut. vi. Diliges do/ minū deū tuū ex toto cordū tuo. Deuotio/ ne aut̄ cordiale ioānis ad ch̄m sūdit ipse ioānes p̄cipue p̄pter tria. **D**uo p̄p̄ plu/ ralitatē nomiatiois. q̄ vñc ipm̄ telum fre/ qm̄ in euāgelio noiauit q̄ alij euāgelistē. Lbrys. Hic amantiū mos ē ut amore su/ filiōtē regere neq; narrare freqūt̄: ut ipsa assiduitate narrādi solatū amoris sui capiat̄. hec ille. Dat. xij. Et abūdātia cor/ dis os loquit̄. **S**ecundo p̄ter p̄p̄ntalem accesiōis: q̄r t p̄p̄ passionis ch̄ri. p̄p̄iqu? ac/ cessit. Sicut em̄ h̄c Joan. xix. In passiōne ch̄ri stabat ip̄e iuxta cruce cū maria mire ie/ su. Prover. xvij. Oi t p̄e diligit q̄ amic⁹ est t frater in angustiās cōprobat. et Eccl. vi. Est amic⁹ soci⁹ mēle t nō permanet in die necessitar̄. t tribulationis. sic discipuli alij cōicari sunt i cena: sed i passiōne reliqrūt eū.

Certius p̄p̄ sublimitatē templariois. Qui em̄ seruēt deū diligit: freqūt̄ de dō/ cogitat t bonitatē ei⁹ p̄emplaf̄. Barth. vi.

Ubi est thesaurū tu⁹: ibi ē t co tuū. Theo/ rōne virginitatis. quia p̄ pacet per Hie/ san? q̄ip̄ alicui? i. qd̄ ab eo p̄ ceteris reb̄